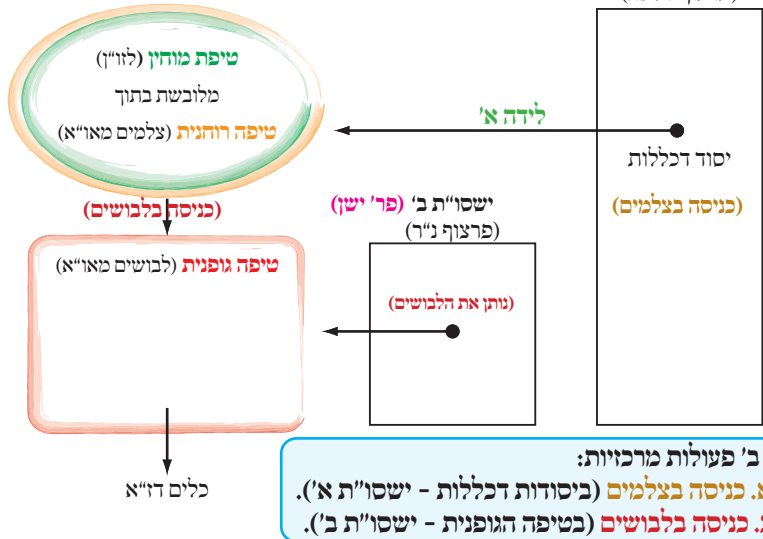

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

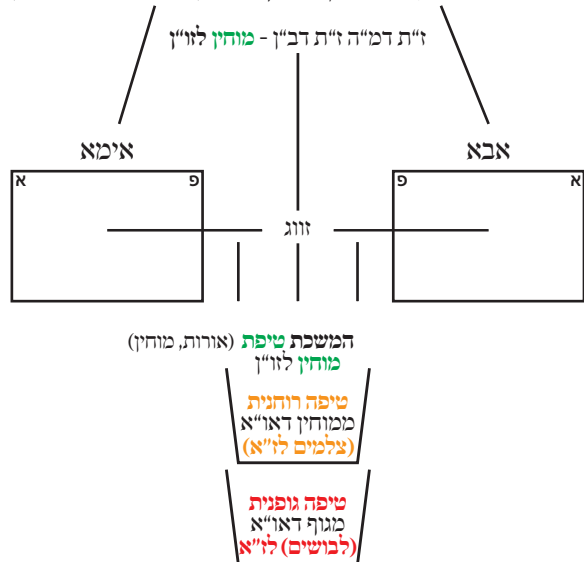
(ב)

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

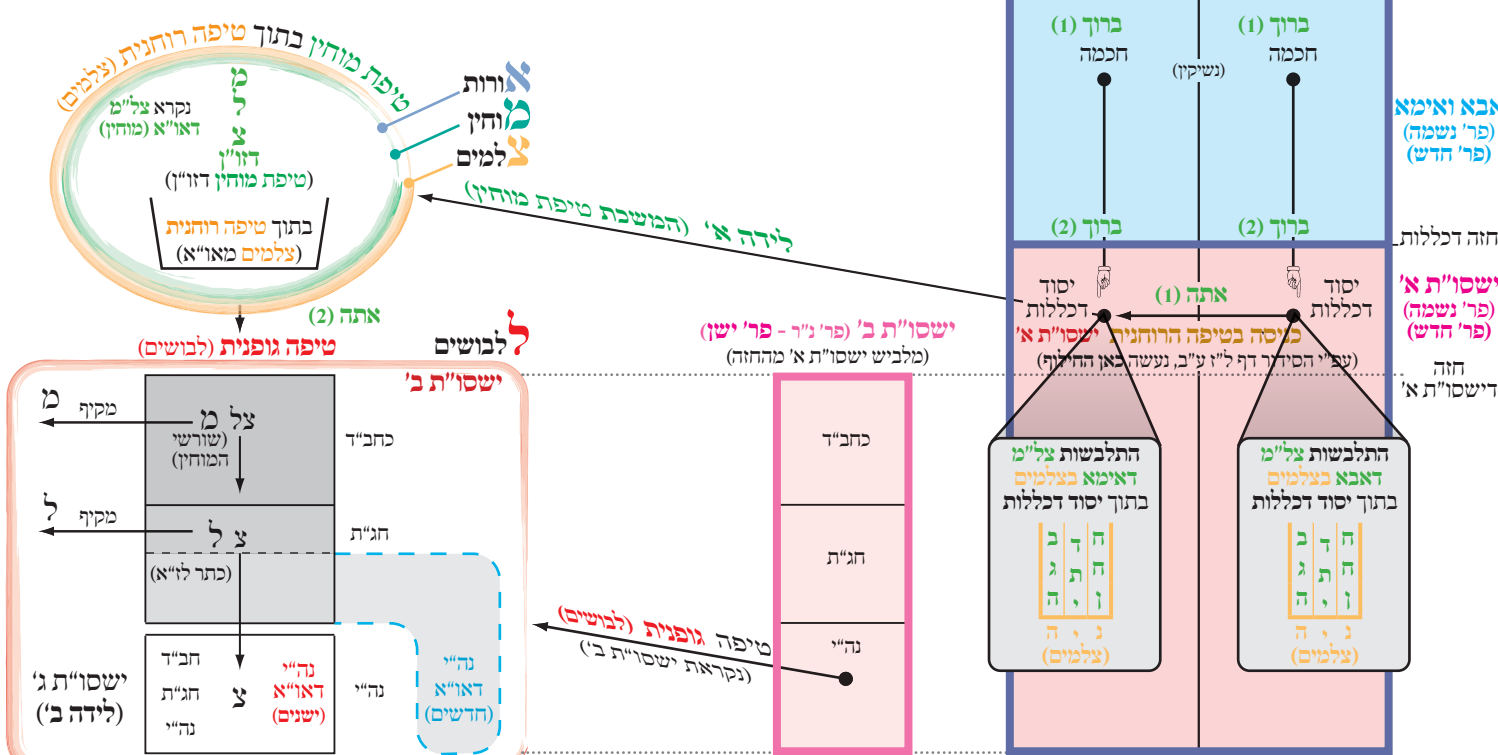
ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

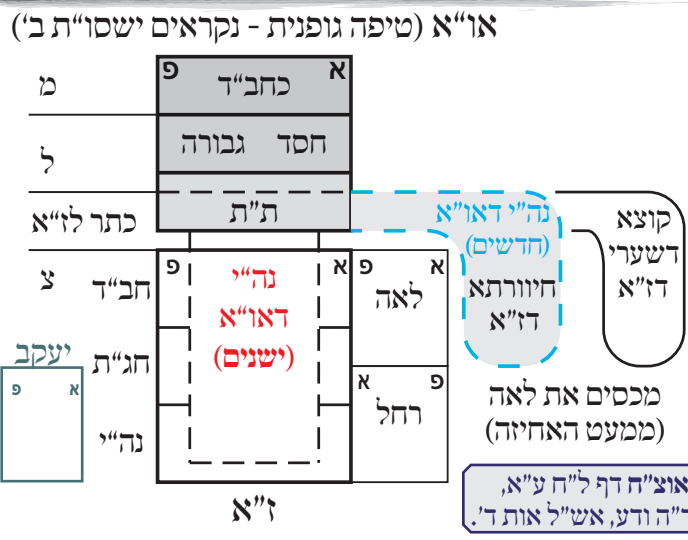

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ח ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
 אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

א' (טיפה גופנית - נקראים ישסו"ת ב')

נה"י מתנתקים מכב"ד, חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים ישסו"ת ג', ונקראים בז"א.

כלים

חב"ד
 חג"ת
 נה"י

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסודות ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). נה"י חדשים (החסרים לכב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית).

השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

- (1) כתר עליון
- (2) חכמה דכורא דע"י
- (3) בינה נוק' דע"י
- (4) דעת או"נ

בְּרִיךְ

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

{ דחג"ת דע"י	זיווג פנימי אֵלֵהּ הַיּוֹדֵה דחב"ד
	זיווג חיצוני אֵלֵהּ הַיּוֹדֵה דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

{ דחג"ת דא"א	זיווג פנימי אֵלֵהּ הַיּוֹדֵה דחב"ד
	זיווג חיצוני אֵלֵהּ הַיּוֹדֵה דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א,

לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת

שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות דחו"ב דחו"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א

מס' קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי**
מס' קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

מס' ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי**
מס' ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**
מס' מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא**
מס' ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב
דזיווג עליון דאימא ותבונה

אהיה

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דחו"ג
דזיווג עליון דאבא ויש"ס (עסמ"ב גי' ברו"ך עם ד' אותיות)

יהוה

ולזווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת (דנשיקין*), ולהמשיך טיפת עסמ"ב (מיניה וביה) ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס, וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה

[זיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דא"א וישסו"ת (דנשיקין)]

אֵלֵהּ הַיּוֹדֵה

מס' קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי**
מס' קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

מס' ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי**
מס' ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**
מס' מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא**
מס' ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ותבונה,
שבו קנ"א בציוור אותיותיו (גי' רל"ב)

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאבא ויש"ס

אלף הלה הלה יוד הלה הלה

(י' ה' ו' ה')

42 42 32 42 42 32

* ע"ה ח"ב דף ע"ח סע"א, ח"ב דף ע"ג ע"ב דרוש ט'. יהוד דנשיקין דא"א מעורר יהוד פרטי בתוך אבא ובתוך אימא בנפרד (מיניה וביה, לא רואים בסידור), שזה גורם להורדת הטיפה ליסוד של כל צד בפני עצמו.
□ עפ"י פשט הסידור, נראה שמדובר כאן בפרצוף דכללות (המשכה לאבא ויש"ס, ולאימא ותבונה).
אך יש לציין שלפי הגהת השד"ה (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

אֶתָּה

(אשר תנה הודך)

[יכוין ל?]זיווג עליון (תדירי), [פנימי דחב"ד דחג"ת], דאו"א וישסו"ת

אֵלֵהּ יוֹהֵה

יכוין להמשיך מיסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס,
טיפת עסמ"ב עם ה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה)

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות)

ה' חסדים **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה

ליסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב'*) שבו קס"א קמ"ג קנ"א

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה)

קנ"א **אלף הא ואו הא**

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב') כל הז' שמות וה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה)

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות)

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה)

קנ"א **אלף הא ואו הא**

ה' חסדים **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה

למלכות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה (ישסו"ת ב' שהם ג'*) שהיא תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א), ובה ה' גבורות

ה' גבורות **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה)

קנ"א **אלף הא ואו הא**

שמע

א

יחוד ה' הו' יה' גי' ייא' דס"ג

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

לברר בירורי רפ"ח

(2-3-4) של אתמול

מדרגה ז'
יוד ה' וי' ה'י

מדרגה ה' וז'
יוד ה' וואו ה'י

מדרגה ג' וז'
יוד ה' וואו ה'י

מדרגה ה' וז'
יהוה יוד הא וואו הא

מדרגה ב' שהיא ד'
י' יה' יהוה יהוה

סה"כ גי' רפ"ח

אותיות
מספר

ד

זיווג היצוניות דאו"א

דגופא בגופא

יאההויהה

יאההויהה

בכתר
בחב"ד

יאהלוהלים

בו"ת
גי' נ"ד

[לג:]

ג

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות [דחכמה] שם ב"ן (נוק' של תמוז שלשום)

מדרגה ז' פנים דמלכות [דחכמה]
יוד ה' הו' ה'ה

ועי"ז נק' שמו (של שמע)

ה (ע דשמע)

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) ו' ומנצפך ומנצפך ו' ומנצפך ומנצפך גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

ו' ו' יוד ה' הו' ה'ה

רוח (מאבא) גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

מבינה דאימא
ו' אותיות

מז"ת דאימא
מספר ס"ג

נשמה (מאימא) **יוד ה' ו' ה'י**

יוד ה' ו' ה'י

גי' ע' מזח"ס דאימא (מוח)

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י (כללות י"ס פרטיות),

דנה"י (כלים היצונים דזו"ן), [דכחב"ד הג"ת (ל"מ)]
דיש"ס, [דחג"ת ונה"י (קט') (ד) [מ] אימא (מז"ת דאימא).

עם מוחין פנימיים דעיבור דצ', דל' וצ' דצלם,
שהם ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י, והמקיפין
המלוכשין בהם, שהם ג' אה"ה וג' הויו"ת ונקודותם
כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות,
דנרנח"י דנפש (נה"י), דנ"ר (קטנות), [דנה"י] דנשמה
(ישסו"ת), דב"ן דמ"ה ודב"ן (תבונה).

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י (כלים היצונים) דו"ק (קטנות)
דבירורים הנז', הכלולים בתוך הנוק' (כ"ד שעות),
העומדת בהיכל אהבה דבריא.

נשמה, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר
[דנפש] דנשמה

אהיה

יהוה

אלהים

חיה, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר
[דנפש] דנשמה

אהיה

יהוה

אלהים

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

אוהויהוה
י'הוהוהוה

אלהים

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א. (כפועל, נעשה באחד)

ע"י ציור בסוף הספר, עמוד רצו. ע"י גם ענ"ה ל"ה ע"ב.

[לו:]

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

מקיף דבינה (יו"ד x ה"ה)

הה הה הה הה הה הה

הה הה הה הה הה הה

הה הה הה הה הה הה

הה הה

ג' ר

מקיף דחכמה (יו"ד x ה"י)

הי הי הי הי הי הי

הי הי הי הי הי הי

הי הי הי הי הי הי

הי הי

ג' ש

[לו:]

גבורות

חסדים

(י"ה פשוט)

(י"ה דאלה"ם דאלפי"ן)

יה

יוד הא

ג' אל"י

למ"ן לאו"א

וזה ע"י שיכוין (זה לפני כן) שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א, שנפלו במקום זו"ן.

ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] (מע"א דף צ"א ע"ב).

גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א, ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א, שנפלו במקומם.

גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק', שנפלו במקומו.

וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

א"ה ה"ו ה"ה

א"ה ה"ו ה"ה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק, עם תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים

הנז'. ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים

ומתלבשים בנה"י דעתיק ע"י (ע"י בא"ל ח"א דף נ"ט ע"ב, וגם כמו מלך העולם).

(פרק עליון - חב"ד)

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י
אֱלֹהֵינוּ

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה (אבא) דז"א,
לחב"ד דהג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דהג"ת דא"א
אֱלֹהֵינוּ

ויכוין להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנו', מעורבת עם אור חיצוניות דא"א,
[לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

(פרק אמצעי - חג"ת)

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י
אֱלֹהֵינוּ

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א,
לחג"ת דהג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דהג"ת דא"א
אֱלֹהֵינוּ

ולחמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנו', מעורבת עם אור חיצוניות דא"א,
[לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

[לז.]

(פרק תחתון - נה"י)

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י
אֱלֹהֵינוּ

ולחמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,
לנה"י דהג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דהג"ת דא"א (כפוח דפנימיות בלבד - עי' הגהה א')
אֱלֹהֵינוּ

ולחמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,
ג"כ [לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה אחרת (מלבר), ממו"ס] למזל העליון.

(*) ויכוין להמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א, שהם תרין עטרין דדעת [תחתון] דז"א (כפנימיות דחיצ').
וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א (שייד רק לטיפה מלבר) (O).

יוד אלהי ה' ויין יודי ה' ה' ה'

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י, (ע"ח ש' ז"א פ"ד), ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז
נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין
(ע"ח ש' או"א פ"ח) ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

א. ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד
להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנו'
בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות,
שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם
ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם
קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל.

○ עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. עי' ע"ח ח"ג עמוד 54 (176).

* עי' אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ב, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'.
עי' מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, ודאיצונויות דפנימיות, ופנימיות דאיצונויות, רוחא ברוחא (פנימי, כאן) דאו"א (א) (אחר) [אח"כ] הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין) (ב) בכתרים ובחב"ד ובז"ת
א"ה ה"ה א"ה ה"ה א"ה ה"ה

[לז:]

להמשיך ד' מו' דחכמה שב[גזרת] חב"ד דאבא: החו"ב ליסודו, והחו"ג למלכותו. וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שב[גזרת] חב"ד דאי': החו"ב ליסודה, והחו"ג למלכותה (דכללות. תוצאה דיהוד דנשיקין).

(מערכת כ"ד שעות) יו"ד ה"י וי"ן ה"י
ב"ק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם י"הוה י"הוה
ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של י"הוה
תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן: י"הוה י"הוה

(כאן נעשה יהוד גופא בגופא וחילוף פרטי של או"א, עי' עמוד <?>) ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים. דהיינו, שאימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצל"ם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמו' דצל"ם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף). (צל"ם-אורות. צלם-לבוש זך).

ועי"ז נכלל הצל"ם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ומתלבשים ד' מו' בנה"י (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאחור דחו"ב (בר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס [ביסוד דכללות].

ועד"ז נכללו המו' דצל"ם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן, ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צל"ם דאח' דחו"ב (בר"ח גם דכתר) דנה"י דתבונה [ביסוד דכללות].

א. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אה"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי. וכעד"ז בזווג זו"ן, במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ו. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא [דאו"א]. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס, וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ. יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה (אחד), מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הה"ב יא"ה. לסיכום: ענ"ה - אחר. ש"ש אח"כ. עי' ענ"ה דף ל"ט ע"ב אות ס"ט. פא"ה דף רצ"ג ע"ב. ועי' שו"ת דעה והשכל ח"ד סימן י"ח דף ס"ד ע"א, וכן ח"ו סימן ט' דף פ"ד ע"ב. בפועל, כאן רוחא ברוחא, וכותרת לגופא בגופא, בהמשך (זיווג ישסו"ת א'). ב. עיין הגהות בסוף הספר, עמוד רפט (ל"ז ע"ב א). ((